

send

Wij zouden kunnen spreken van Bauer, Rossi, Terracini, Parodi, Vinciguerra, Giua, Pesenti, Foa, Monti, Mila en Fancello. Honderden, voor het grootste deel arbeiders, waarvan het zelfs mogelijk is de namen te weten te komen, staan ieder jaar terecht voor het Speciale Tribunaal, om zich tot enorme straffen veroordeeld te zien. Het buitengewone, het vertrouwen wekkende hiervan is de kalmte, de eenvoud met welke dezen jongeren zich in de meest volkomen stilte opofferen, de hardnekkigheid, waarmee zij de strijd opnieuw beginnen als zij uit de gevangenis ontslagen worden, de geduldige inspanning waarmee zij de gevangenisjaren proberen om te zetten in universiteitsjaren.

Iets dergelijks heeft Italië tijdens het Risorgimento gekend. Doch het Risorgimento was vooral een burgerlijke zaak, terwijl het thans het volk, de arbeiders zijn, die de voorhoede vormen. En toen ook, had men het buitenland tegen zich, doch het gehele volk voor zich, terwijl men nu door de zijnen gevolgd wordt. 20.000 voor het gerecht gedaagden, 15.000 ge-deporteerden, zonder de geëmigreerden en de golf van arrestaties te tellen - indrukwekkende cijfers, vooral als men bedenkt, dat het om mensen gaat, die zich in de strijd wierpen nadat de oude oppositie vernietigd was, derhalve wisten wat hen te wachten stond.

"Duizenden Italianen luisteren iederen avond naar de radio-uitzendingen van Barcelona, Valencia en Madrid. Hierdoor heeft een grandioze inwijding in de politieke en revolutionaire strijd plaats en de resultaten beginnen reeds bemerkbaar te worden". Aldus eindigt Curzio zijn hoopvol gestemd overzicht, waarin ook nog de door de communisten en Giustizia e Libertà voorgestane politiek ter sprake kwam, doch overigens nog vele vragen ope laat, waarvan één der belangrijkste wel is of het "onder-aardse" Italië zó tijdig en zó krachtig van de "verborgen worstelingen in het licht der geschiedenis zal treden", dat het het fascistische regime in de wedloop voor zijn behoud zal weten te slaan vóór dat het naar het desperate middel van de oorlog grijpt. Vragen, die geen mens met enige kans op zekerheid kan beantwoorden.

LEES DIT EERST S.V.P.!

Wij die deze blaadjes verspreiden, doen dat ter ondersteuning van de mondeline propaganda! Wij zijn echter afhankelijk van de vrijwillige bijdragen van de lezers!

Stelt U het op prijs dat dit werk voortgezet wordt? Zo Ja?
Geeft dan enkele centen voor papier en inktkosten!

De Uitgevers!

Doorgeven

Jul 1937

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

Doorgeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

"WIJZEL LEE, NAAR TOEGEN DE BOURGEOISIE"!

Kameraden! Arbeiders!

Het is lang tijd, dat we de toestand, waarin wij als gewone arbeiders verkeeren en de toestand van de zogenaamde "arbeidersbeweging" ernstig aan ons denken. We weten allemaal, dat de lonen tot een waarlijk schrikwekkend gedruke zijn en is" duizenden en nog eens duizenden werkburen om hun posturen inderlijk op de rand van de ondergang leven. We weten ook allemaal, dat de zog. "arbeidersbeweging" niet kan en daarom ook niet wil strijden tegen het wrechtige kapitaal. Iedereen weet, dat de huidige strijd voor lotverbetering in de tegenwoordigen tijd BIJEN DE OFFICIELE ARBEIDERSBEWEGING om verloopt.

De partijen en de vakverenigingen kunnen niet tegen het kapitaal op en daarin schamen ze de strijd. En daarom werven ze zich op het parlementaire, en de parlementaire schijnmacht te behalen. DAAROM SCHUIFT DE SPARTACUS NAAR RECHTS! ZE SIJAP (gestoemd door NUT!) is plotseling uitgegleden geworden. De VARA speelt het Wilhelmus; gaat bij de vorstelijke familie op bezoek, ze zijn volkomen in het nationalistische verzuiver verhuisd. De CPN heeft al haar vroegere beginselen overboord gegooid: ze is ook voor de verdediging van ons "dierbaar vaderland" voor de beweging van Indië ten bate van de hollands kapitalisten; ze is voor stand aan de clericale volksverdomming door middel van het christelijke onderwijs; en stemt zelfs in de Gambertaxaad VOOR DE UITBREIDING VAN HET PUBLIEK CORPUS! Ze wil volkomen samengaan met de SDAP, die geheel met de kapitalistische maatschappij verregaad is.

Daar staan de arbeidende massa's, verlaten door de partijen, die met pek en bak naar de ruitende klasse zijn overgelopen. Daar staan we, geheel op ons zelf aangewezen in de strijd om het bestaan.

We moeten uit deze toestand klaar en duidelijk onze gevolgtrekkingen maken. Het leed moet anders, dan dat we als ARBEIDERS ZELF ONZE WISSEN ZIJN IFR ENDE MOETEN NEMEN. We moeten zelf, zonder partijen of vakverenigingen de strijd tegen het kapitaal IN ONZE EIGEN VERROTTE "ARBEIDERSBEWEGING" leiden.

KUNNEN WE DAT?

Wie ogen heeft om te zien, ziet dat de zelfstandige strijd der arbeiders zich onweerstaanbaar een weg baant, ondanks de ontzagelijke moeilijkheden, die er aan verbonden zijn. We wijzen op de grote massabeweging en in Frankrijk en België, op de "Lied" bewegingen in het echte vooreenigingsland Engeland, op de bewegingen in Australië, Polen en op de zwakke pogingen in Nederland (Kraak!). In de g. Kraaknie, (Londen). Het is nog maar een begin. Maar het beginsel is, dat onze toekomst van de zelfstandige massabeweging met vertrouwen tegemoet moet zien.

Het is ons vaak overal aan de arbeiders te wijzen, waar ONZE WERKELIJKE KRACHT ligt. Dat is niet in 't parlement, maar dat is het hantieren van de massabeweging, zoals onze franse makkers deden.

sen

Wij zouden kunnen spreken van Bauer, Rossi, Terracini, Parodi, Vinciguerra, Giua, Pesenti, Toà, Monti, Mila en Fancello. Honderden, voor het grootste doel arbeiders, waarvan het zelfs mogelijk is de namen te weten te komen, staan ieder jaar terecht voor het Speciale Tribunaal, om zich tot enorme straffen veroordeeld te zien. Het buitengewone, het vertrouwen wekkende hiervan is de kalme, de eenvoud met welke dezen jongeren zich in de meest volkomen stilte opofferen, de hardnekkigheid, waarmee zij de strijd opnieuw beginnen als zij uit de gevangenis ontslagen worden, de geweldige inspanning waarmee zij de gevangenisstraffen proberen om te zetten

De zwakte van de Franse beweging lag echter daarin, dat de bedrijven in hun strijd onderling nog te weinig verbonden waren, zodat de partijen en de vakverenigingen de beweging gemakkelijk op een dood spoor konden voeren. Daarom komt het er vooral op aan, de strijdende bedrijven onderling IN ARBEIDERSKRADEN te verbinden. Dat is werkelijke KLASSELACHT. Dat is een werkelijk strijdfrent, waarin de arbeiders als KLASSE optreden als gesloten eenheid, buiten alle officiële organisaties om.
"Niet met, maar tegen de bourgeoisie".

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Door enige arbeiders is aan ons stempellokaal "Rijswijkse" de wens en noodzakelijkheid geopperd dat: eenheid in de strijd één der eerste voorwaarden is om tot de overwinning te geraken.
We hebben daarop afgesproken dat we ontwerpen van manifesten zouden maken, welke dan eventueel voor de massaverspreiding in aanmerking zouden komen. Wij, de uitgevers van dit blad, hebben één dezer ontwerpen laten circuleren en hebben daarop geen critiek ontvangen, doch van andere groepen of personen werd niets ingezonden. Wij voor ons concluderen daaruit dat de wans van EENHEID IN DE STRIJD bij die kameraden nog niet zo ver zit als dat wel loek, anders zouden zij wel hun activiteit aan de dag gelegd hebben.
Wij voor ons laten hierbij een manifest volgen wat door onze mede-werkers goedgekeurd werd! Andere ontwerpen volgen nog later!

Het is gegaan zoals we reeds zelden, de devaluatie heeft de ellende in de arbeidersgezinnen vergroot. Men mag dan in de pers schrijven dat de werkloosheid gedaald is, die paar mensen die dan aan het werk zijn gegaan TEGEN EEN HONGER-LOON, woegt niet op tegen de geweldige prijsstijging, welke voor de massa geldt.

Wanneer we de prijzen der meest noodzakelijke levensbehoeften na-gaan, zoals boter, vet, brood, suiker, aardappelen, thee, en koffie enz. enz., dan zien wij een enorme verhoging. De gevolgen zijn dan ook duidelijk zichtbaar: ONDERVOEDING, TUBERCULOSE, vieren hoogty! Dezen en nog meer ziekten, gaan bij de arbeiders gelijk met de prijzen omhoog.

Er wordt veel gekankerd over dese dingen aan de stempellokalen, maar met kankeren komen wij er niet. De werklozen-organisaties hebben het nog steeds niet verder weten te brengen dan tot film-ochtend en mid-dagen, lachavonden en trapeze-actobaten en boottochten!
DE PARTIJEN HEBBEN HET TE DRUK MET ZIEKTES-JAGERIJ EN NATIONALIS-TISSE CONCURRENTIE-STRIJD MET RUSSERT.

In de tijd van Keizer Nero gold het; "Geef het volk brood en spelen En vandaag de dag, denkt men het alleen met het "SPEL" klaar te kunnen spelen. Maar we moeten ons daarvoor niet laten gebruiken, want de ellende in onze gezinnen is te groot, dat wij voor die spelletjes geen oog mogen hebben.

MAAR DE DUIVEL MET DIE ARBEIDERSBEDRIJGERIJ!

Wij stellen ons voor, dat de arbeiders aan de stempellokalen ge-zamenlijk gaan bespreken hoe we een actie tegen deze misstanden moeten en kunnen organiseren! Wij voor ons menen dat het goed en nuttig zou zijn, als de werklozen gezamenlijk naar de bedrijven zouden trekken om de daar nog werkenden er op te wijzen dat de uitplundering door middel van prijsstijging en indirecte belastingen OOK VOOR HEN GELDT. Dat OOK ZIJ voor hun werkloos steeds minder kunnen kopen.

Doorgeven

Jul 1917

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

Wij moeten dus dezen nog werkende arbeiders vertellen en zeggen, dat zij zich IN en WIJ BUITEN het bedrijf ons moeten verzetten tegen iede-re uithongering.

Door een dergelijke methode van werken bevordert men dan de WERKE-LIJKE EENHEID VAN ACTIE TUSSEN WERKENDE EN WERKLOZEN!

Dat wij in deze strijd op geen vakbond of partij kunnen rekenen, bewijst weer eens voor de zoveelste keer het geschrijf in de vakbond- en partijbladen, waarin zij waarschuwen: in geen geval tot "wilde staking" over te gaan. Volgens dese pers-keuzen, moeten we "langs de weg van de ge-organiseerde overleg" ons leegman laten afvoeren. Zij hitzen en schel-den op die elementen welke hun klasse-geesten er op wijzen, dat ALLEN ZIEZEL de strijd kunnen voeren tegen de aangekondigde verslegtingen, omdat ZIJ het zijn die de verslechteringen moeten slikken.

De vakbond- en partij-leiders welke de rol vervullen van de slach-terena in arbeiderskrachten. Zouden niet weten wat wij arbeiders moeten ontbeten met de schamelste stevetjes en loontjes, omdat zij bij de gratis-ten deze ellende leven! Als er voor de arbeiders geen "bonificaties" no-dig waren, waar moesten zij dan naar toe? Dan moesten zij OOK stempelen of werken, en daar zijn zij niet voor te vinden. Als de arbeiders eens in de gaten kregen, dat zij alleen hun beentjes veel beter konden dop-pelen dan die hele kliek van vakbond-burocratjes bij elkaar, dan is het voor die heren parasieten afgelopen!

Met is daarom nodig, arbeiders, dat we ons met elkaar gaan ver-voeren, dat we comite's van actie gaan vormen welke tot taak heeft zo-veel mogelijk tot een georganiseerd optreden te komen met het oog op de aanstaande klasse-botsingen welke komende zijn!

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

EENHEID!!!

Door de arbeidersklasse gaat een golf van eenheidsverlangens. Tegen-over de geweldige druk en de dwingend gevaar, die het moderne kapita-lisme aan de arbeiders brengt, voelen zij de noodzaak tot groter krachts-onverdeling. Van dit streven naar eenheid willen de leiders der parlemen-taire partijen gebruik maken om hun wankelre positie veilig te stellen.

Zij, die altijd de arbeiders verdeelden in de hokjes hunner partije-en, zij die altijd, als het er op aan kwam, met de klasse-vijand konkel-den, zij roepen thans de arbeiders op om één front te vormen onder HUN bevel. Het leven en bieden om de officiersplaatsen is achter de schermen in volle gang. De frasen worden al klaar gemaakt, de manoeuvres voorbe-reid, waarmee zij de arbeiders zullen inschakelen en houden in het uit-voering- en oorlogs-front der bourgeoisie. Wat in 1916 en '19 in Duits-land gebeurde, willen zij in wereldmaatstaf herhalen. W

onder lioknecht schreef: "de eenheid!" wie kan er meer naar verlangen en er meer voor werken dan wij! De eenheid, die het proletar-iaat sterk maakt, opdat het zijn historische roeping kan vervullen.

Maar alle "eendracht" maakt nog geen macht; de Eenheid tussen vuur en water, kan het éne slechts uitdoven en het ander verdampen. De Eenheid tussen lam en wolf, maakt het lam tot prooi van de wolf. De een-heid tussen bourgeoisie en arbeidersklasse offert deze laatste op. De Eenheid met VERRADERS betekent DE NEDERLAAG!

Alleen krachten die in dezelfde richting werkzaam zijn, worden versterkt door de Eenheid. De krachten, die in tegengestelde richting werken worden er door verlaant of gehinderd.

sen

Wij zouden kunnen spreken van Bauer, Rossi, Terracini, Parodi, Vinciguerra, Giua, Pesenti, Toà, Monti, Mila en Fancello. Honderden, voor het grootste deel arbeiders, waarvan het zelfs mogelijk is de namen te weten te komen, staan ieder jaar terecht voor het Speciale Tribunaal, om zich tot enorme straffen veroordeeld te zien. Het buitengewone, het vertrouwenswekkende hiervan is de kalme, de eenvoud met welke dezen jongeren zich in de meest volkomen stilte opofferen, de hardnekkigheid, waarmee zij de strijd opnieuw beginnen als zij uit de gevangenis ontslagen worden, de geduldige inspanning waarmee zij de gevangenisstraffen proberen om te zetten

Het is onze taak die krachten te verenigen, die gelijk gericht zijn, de tegengestelde krachten aan elkaar te koppelen, en ze de revolutionaire explosie van krachten in de maatschappij te verhinderen en af te leiden, dat is de taak van de huidige eenheidsapostelen, zoals het de taak van het prediken van de godsvrede tijdens de oorlog was.

Onze maatstaf, dat is DE ACTIE! Gezamenlijk handelen veronderstelt, dat men een gemeenschappelijke weg en bestemming heeft. Al wie het met ons eens is, is zake het doel en de methoden der onmiddellijke actie is welkom in onze rijen als strijdmakker. De solidairiteit, de eenheid van geest, van gevoel van wil en van actie, - dat is de enige werkelijke EENHEID!

De eenheid in woorden is slechts illusie, zelfbedrog en teleurstelling.

Zij, de priesters van de eenheid, hebben alleen de bedoeling de revolutie te liquideren voor dat ze zelfs nog maar begonnen is!

Zij willen de beweging slechts dringen op de paden der verzoening, ten einde de kapitalistische maatschappij te beschermen!

Zij hebben slechts de bedoeling de arbeiders van elke macht te beroven, om zo de Staat, het product en de scheidsrechter der klassen tegenstellingen te versterken!

Zij willen de economische heerschappij van een klasse handhaven, terwijl wij ons zullen vergapen aan de eenheidsfrases!

Kunnen wij ons verdedigen met hen, die onder het mom van het socialisme het uitbuitingssysteem verdedigen? Kunnen wij een eenheid met hen aangaan zonder ons te verbinden en op te offeren aan hun plannen? Kunnen wij een eenheid met HEN aangaan? MOETEN WIJ HET?

Eenheid met HEN, zou een misdaad tegen het proletariaat zijn!

Zich met HEN te verenigen zou het prijsgeven van het socialisme en van Arbeiders-internationale beteken!

De sociaal-verraders behoren niet tot hen, met wie men een broederlijke handdruk wisselen kan. Men moet bij hen niet met de eenheid aan komen, MAAR STRIJDT TEGEN HEN VOEREN!

Alleen de werkende massa's kunnen de sociale revolutie ten uitvoer brengen. Een helder klasse-bewudtzijn, een duidelijk begrip van hun historische taak, de vaste wil deze taal te vervullen, een actie die onwankelbaar op dit doel gericht is: DAT ZIJN DE EIGENSCHAPPEN, zonder welke de arbeiders hun werk NIET kunnen volbrengen.

Vernietiging van alle fantasieën, van eenheid-in-woorden, ontmaskering van alle halve waarheden en van alle apostelen, die hierbij belang hebben ontmaskering van alle valse vrienden der arbeidersklasse: DAT IS DE EERSTE EISCH VAN DE STRIJDT DER ARBEIDERS, THANS MEER DAN OOI!
"De bevrijding der arbeiders MOET het werk van haar ZELF zijn".

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Wanneer we het toch zo over die veel begeerde "EENHEID" hebben, is het toch wel goed eens na te gaan, wat door één van de grootste revolutionaire voorgangers, namelijk, Karl Liebknecht, over deze eenheid gezegd heeft! Temper daar de Bolsjewiki altijd schermen met uitlatingen van Karl Liebknecht enz. terwijl zij blijkbaar nooit geen notitie genomen hebben van hetgeen deze, door de sociaal-fascisten vermoordden kamaraad voorstellingen verkondigden.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Doorgegeven

Min. prijs 2 cent

SPARTACUS

Uitgegeven door een Werkgroep van Revolutionaire Arbeiders

Nº 9.

HET ANTI-FASCISTISCHE FASCISME IN SPANJE.

Indien men momenteel de berichten uit het loyalistische Spanje leest krijgen zich onvermijdelijk de woorden aan de herinnering op, die Simón Weil in Nouveaux Cahiers van 18 April jl. schreef: "de linkse partijganger vergeet van zijn kant, dat zelfs in het kamp der zijnen de noodzakelijkheid van de burgeroorlog - de staat van beleg, de militarisering van front en achterhoede, de politieke terreur, de opheffing van elke beperking van de willekeur, de vrijheid veel radicaler onderdrukken dan het aan de macht komen van een extreem rechtse partij zou doen; hij vergeet dat de kosten van de oorlog, de inkrimping van de productie, de ruïnes, het volk voor lange tijd veel hardere beperkingen opleggen aan zijn uitbuiters het zouden doen. De partijgangers van de rechten- en van de linker zijde vergeten beide, dat de lange maanden van de burgeroorlog in beide kampen een bijna gelijk regime in het leven hebben geroepen. "In het bijzonder na de bloedige helden in Catalonië heeft de loyalistische regering - haar uiterlijk democratische kenmerken ten spijt - steeds scherper al deze trekken geaccentueerd die in Franco gevreesd werden en die het volk er toe gedreven hebben om de strijd met de reactionaire groepen aan te binden. De reactie van rechts heeft thans haar complement gekregen in de contrarevolutie van links - waarbij wij het tragische beeld krijgen dat deze contrarevolutie aan de oorlogfronten in de strijd tegen de rechtse reactie actief gesteund wordt door de slachtoffers van diezelfde contrarevolutie.

Het uitgesprokenst is deze contrarevolutie belichaamd in de spanse communistische partij: zij is het die haar organiseert, die er in zekere zin een massabasis aan geeft, die haar de dodelijke efficiency verleent die zij bezit. Indien ooit de futiliteit van het antifascisme is aangevoeld, dan is het in Spanje. Politieke dictatuur en censuur, leugen, bedrog, bestialiteit, moord en onderdrukking - dit alles ondergaan antifascisten door de handen van antifascisten. Wij zullen niet in bijzonderheden afdalen; Wij zouden kolommen nodig hebben om alle feiten weer te geven. Wij herinneren slechts aan de moord op Berneri, op Barbieri, op Rula, op de twaalf kameraden van de Libertaire Juerg van Catalonië, kort na hun arrestatie vreselijk verninkt teruggevonden. Datzelfde aangezien er linkssocialistische arbeiders die in Juli 1936 de strotroepen leidden tegen Franco zijn in Mei 1937 weggevoerd door stalinisten en esquerrieten. Hoevele buitenlandse kameraden zitten er gevangen - wij noemen bv. de hollanders Stevens en Jan Tolenaar - die naar Spanje gegaan zijn om tegen het fascisme te strijden en het socialisme op te bouwen? Hoevele zijn er spoorloos verdwenen? Vasquez, de secretaris-generaal van de CNT beide in een meeting te Valencia dat het ongehoord was dat iemand als Nin, een der leiders van de CNT, plotseling verdwijnen kon, verborgen gehouden kon worden voor iedereen. Het volk verklaarde hij, kan niet begrijpen dat Nin in betrekking met Franco zou staan. Dit moet voor de rechtbank openlijk bewezen worden, want voor het volk is Nin een revolutionair, een man die sinds zijn jongere jaren tot de revolutionaire beweging heeft behoord. Als echter een man als Nin zo volkomen geïsoleerd kan worden, hoe moet het dan zijn met de buitenlandse anti-stalinistische socialistische die voor de buitenwereld nog wel onbekend zijn? Vergeten we niet, dat er in Madrid geheime gevangenen hebben bestaan, in handen van een door de stalinisten georganiseerd team, die haar vertakkingen in een heleboel plaatsen had!

Het decreet waarbij speciale rechtbanken werden ingesteld laat het totalitaire karakter van het 23. linkse Spanje duidelijk aan de dag treden. Want op grond van dit decreet kunnen allen die zich oppositioneel